

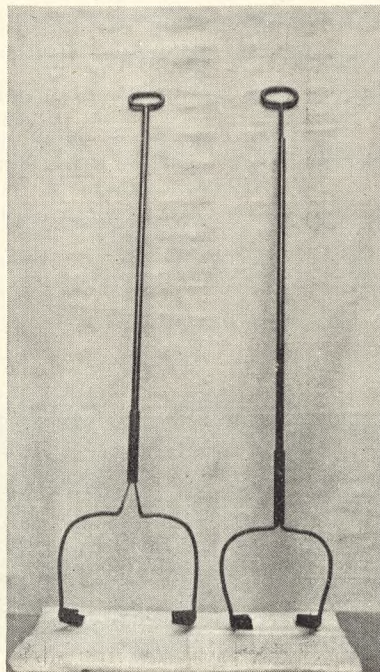
En Tang til Nedsættelse af Urner. Af Overassistent, Havebrugskand. A. Hilsøe.

Et Nedfiringssapparat til Sænkning af Kister har ofte været paa Tale og er enkelte Gange blevet prøvet baade her og i Udlandet, men har endnu ikke kunnet fremstilles tilstrækkeligt sikkert og „lydefrit“ i baade den ene og den anden Betydning (jevnfør foran Side 51). Lettere er det gaaet med at opfinde en Tang til Nedsættelse af Urner, ja, der er endda opfundet flere forskellige, men Princippet i dem alle er ens. Jeg skal her nærmere omtale den Type, som nu anvendes paa enkelte af Københavns og paa alle Frederiksbergs Kirkegaarde ved Nedsættelse af Urner i Urnegrave.

Tangen er opfundet af Vestre Kirkegaards Smed, som ogsaa selv fabrikere den. Materialet er Smedejern, og den bestaar af et hult Rør, hvorigennem der gaar en Stang med et Haandtag foroven og en Gaffel forneden, og vinkelret paa Gafflens Ende sidder et Stykke buet Jernbaand overtrukket med tyndt Læder (se iøvrigt Fig. 114). Tilvenstre ses Tangen aaben, tilhøjre klemt sammen. Hele Tangen er 118 cm lang. Der er ikke taget Patent paa „Opfindelsen“, saa det staar enhver frit for at lave den efter. Med Materiale og Arbejdsløn kan den udføres for en halv Snes Kroner.

Det er en stor Hjælp at have denne Tang. Før maatte man grave Hullet til Urnen med et Trin et Stykke nede til at sætte Foden paa, naar Urnen skulde nedsættes, og saa var man alligevel ved at staa paa Hovedet og frembød i det hele taget en liden skøn Stilling ved Nedsættelsen. Nu sætter man Urnen i Gafflen, og ved at trække op i Haandtaget lukker Gafflen sig og klemmer Urnen fast. Tangen sænkes ned i Urnegraven, og ved at trykke nedad paa Haandtaget aabner Gafflen sig. Urnen staar da frit paa Bunden, og man trækker Tangen op. Brugen forudsætter Anvendelse af den almindelige Standardurne af Jernblik, men den bruges jo ogsaa i de 99 pCt. Tilfælde.

Hullet bør være gravet, saa det kun er lidt større i Omfang end Tangens og Urnens Tværmaal, og saa Urnen ikke kan vælte om paa Siden, hvis den skulde faa et lille Stød ved Udløsningen. Idealet vilde være – som det sker nogle Steder i Sverige – at Hullet udbores med et Jordbor af passende Diameter, især hvis Urnen skal i „dyb Grav“, altsaa ned til 1,10 m til Bunden, men med lidt Øvelse lærer Folkene ellers snart at grave et saadant Hul uden al for stor Aabning. Man maa selvfølgelig sørge for, at Jernet – især til Gafflen, som jo er ret spinkel – er absolut fri for skjulte Fejl, saa man ikke risikerer, at den ene Gren knækker af midt under Brugen. Tangen bør lakeres sort eller bronceres, dels for Udseendets Skyld og dels for at beskytte den mod Rust, og ligeledes kan det være formaalstjenligt at smøre Stangen inde i Røret med Olie eller andet Fedtstof.

114. Tang til Nedsættelse af Urner.